

delen deraf. For tiden efter det fyldte 18. år tillægges der kun børn erstatning, når det er antageligt, at de også efter denne alder ville have fået hjælp af den afdøde til normal fuldførelse af deres uddannelse, og erstatningen kan ikke overstige, hvad sådan hjælp må antages at have villet andrage.

Stk. 4. De af kommissionen fastsatte periodiske ydelser, kan inden for anførte maksimumsgrænser af denne forhøjes eller nedsættes, når prisniveauet stiger eller falder væsentlig efter fastsættelsen.

Stk. 5. Erstatningskrav i henhold til §§ 1-4 kan ikke overdrages eller gøres til genstand for kreditorforfølgning. Livs- og ulykkesforsikrere kan som sådanne intet krav rejse på jernbanen for personskader og kan overhovedet kun indtræde i erstatningskrav, for så vidt og i det omfang forsikreren har udredt udgifterne til den tilskadekomnes sygebehandling og sømmelige begravelse. Livs- eller ulykkesforsikringer, tegnet til fordel for den tilskadekomne eller hans efterladte formindsker i intet tilfælde disses krav på erstatning hos jernbanen for skade på person.

Stk. 6. Kommissionens afgørelser angående erstatningernes størrelse samt om hvorvidt der foreligger et faktisk forsørgerforhold efter § 3, 2. stykke, er endelige og kan ikke indankes for domstolene, medens disse påkender spørgsmål om, hvorvidt en person i henhold til nærværende lov overhovedet har krav på erstatning, og hvorvidt og i hvilket forhold nedsættelse af erstatning i henhold til bestemmelsen i § 1, sidste punktum, skal finde sted.

4. I § 5 ophæves stk. 1, 2. punktum og i stk. 2 ændres »2.000 kr.« til: »5.000 kr.«.

§ 5. For tilintetgørelse eller beskadigelse af håndbagage eller andre ejendele, som en rejsende personligt fører med sig, kan erstatning kræves under de i § 1 angivne betingelser. Bestemmelserne i § 4, 1. og sidste stykke finder tilsvarende anvendelse.

Erstatningen kan dog ikke overstige 2.000 kr. til hver enkelt rejsende.

5. § 6, stk. 2, ophæves.

§ 6. Erstatningskravet skal under dets foretagelse fremsættes for jernbanebestyrelsen snarest muligt og senest 4 måneder efter, at den begivenhed, der har forvoldt skaden, er indtruffet eller, hvis skaden ikke er fremtrådt straks efter denne begivenhed, 4 måneder efter, at den tilskadekomne eller erstatningsberettigede er kommet til kundskab om skaden. Efter den nævnte frist kan erstatningskrav kun fremsættes med samtykke af ministeren for offentlige arbejder, medmindre den pågældende ved sygdom har været forhindret fra at gøre det gældende tidligere.

Stk. 2. Såfremt der ikke opnås mindelig overenskomst mellem jernbanebestyrelsen og den erstatningsberettigede, skal jernbanebestyrelsen forelægge sagen for kommissionen til afgørelse. Erstatningskravet kan også indbringes for kommissionen af den erstatningsberettigede. Hvis kommissionen nedsætter erstatningsbeløb i henhold til bestemmelsen i § 1, sidste punktum, skal det udtrykkeligt angives, hvor stor en nedsættelse der foretages. Retssag må anlægges senest 6 måneder efter at kommissionens afgørelse er meddelt den pågældende; i modsat fald er kravet forældet.

6. I § 10 ændres »lov nr. 111 af 13. maj 1911 om statsbanernes takster m. m.« til: »lov nr. 245 af 8. juni 1977 om DSB«.

§ 10. Jernbanernes erstatningsansvar med hensyn til tab eller skade på indskrevet rejsegods og andet til befording modtaget gods eller levende dyr afgøres efter de derom i vedkommende jernbanes bestemmelser indeholdte forskrifter, for statsbanernes vedkommende i lov nr. 111 af 13. maj 1911 om statsbanernes takster m. m.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1980 og finder anvendelse på sager, der ikke er endeligt afgjort inden denne dato.

Stk. 2. Jernbanerestationskommissionen færdigbehandler dog de sager, der er indbragt for den før den 1. april 1980.